

TITULLI NË GJ. SHQIPE: DYZET HADITHE NGA PROFETI (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) MBI TEUHIDIN DHE IMANIN

TITULLI NË ORIGINAL: الأربعون من أحاديث رسول الله في التوحيد والإيمان

AUTOR: MUHMAED IBËN SHEMSUDIN

PËRKTHYES: MR. SHPEND ZENELI

VITI: Mars – 2022

VENDI: SHKUP

BOTUES: ALBISLAM.COM

KAPITULLI I PARË : VLERA E KËRKIMIT TË DITURISË

Allahu i madhëruar thotë:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

“Thuaj: "Kjo është rruga ime, e vënë në fakte të qarta, e që unë thërras te All-llahu, unë dhe ai që vjen pas meje. Larg të metave është All-llahu, e unë nuk jam nga idhujtarët".
Surja Jusuf, ajeti 108.

HADITHI I PARË:

(عن معاوية رضي الله عنه قال سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: من يرد الله به خيرا يفقهه في الدين، وإنما أنا قاسمٌ والله يعطي، ولن تزال هذه الأمة قائمة على أمر الله، لا يضربهم من خالفهم، حتى يأتي أمر الله.)

Tranmsetohet nga Muavije (radijAllahu anhu) se ka thënë: kam dëgjuar të dërguarin (sal-lAllahu alejhi ve sel-lem) duke thënë: “Atij që Allahu ia dëshiron të mirën ia mundëson mësimin e fesë, vërtet unë jam vetëm një ndarës (i pasurisë) kurse Allahu është Dhuruesi i saj. Ky Umet vazhdon të pasoj urdhrin e Zotit duke mos i bërë dëm askush sado që kundërshtojnë derisa të vijë urdhri i Allahut (Kijameti).”

E shënon Buhariu me numër (71)

KAPITULLI I DYTË : OBLIGIMI I PARË PËR NJERIUN

Allahu i madhëruar thotë:

﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

“E duke qenë se ata nuk ishin të urdhëruar me tjetër, pos që ta adhuronin All-llahun me një adhurim të sinqertë ndaj Tij, që të largohen prej çdo besimi të kotë, ta falin namazin, të japin zeqatin, se ajo është feja e drejtë.” Surja Bejineh, ajeti 05

HADITHI I DYTË:

(عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ لمعاذ بن جبل حين بعثه إلى اليمن: (إنك ستأتي قومًا أهل كتاب، فإذا جئتهم فادعهم إلى أن يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله، فإن هم أطاعوا لك بذلك فأخبرهم أن الله قد فرض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم أطاعوا لك بذلك فأخبرهم أن الله قد فرض عليهم صدقة تؤخذ من أغنيائهم فتردُّ على فقرائهم، فإن هم أطاعوا لك بذلك فإياك وكرائم أموالهم، واتق دعوة المظلوم؛ فإنه ليس بينه وبين الله حجابٌ))

Transmetohet nga Abdullah ibën Abasi (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) kur e ka dërguar Muadhin (radijAllahu anhu) në Jemen i ka thënë: “Ti po shkon tek një popull që janë ithtarë të Librit, le të jetë pra gjëja e parë në çfarë do t’i thërrasësh; dëshmija se s’ka të adhuruar tjetër pos Allahut dhe se Muhamedi është i dërguar i Allahut, e nëse ata të përgjigjen ty në këtë, tregoj se Allahu ua ka bërë obligim pesë namaze gjatë ditës dhe natës, e nëse ata këtë e veprojnë, tregoj se Allahu ua ka obliguar atyre zekatin, merret nga të pasurit e tyre dhe u kthehet të varfëve nga mesi i tyre, e nëse ata binden në këtë, ke kujdes pasuritë e ndershme (të çmueshme e të dashura) të njerëzve, e ke kujdes nga lutja e atij që i është bërë padrejtësi, sepse mes tij dhe Allahut nuk ka pengesë.”

E shënojnë Buhariu me numër (1458) dhe Muslimi me numër (19)

KAPITULLI I TRETË : DETYRIMI I NDJEKJES SË PROFETIT (SAL-LALLAHU ALEJHI VE SEL-LEM)

Allahu thotë:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

“Thuaj: "Respektojeni Allahun dhe respektojeni të dërguarin!" Nëse ata refuzojnë, atëherë atij i takon përgjegjësia me çka është i ngarkuar ndërsa juve përgjegjësia me çka jeni të ngarkuar, nëse i bindeni atij, atëherë keni gjetur të vërtetën. I dërguari ka obligim vetëm komunikimin e qartë.” Surja Nur, ajeti 54.

Nuk na lejohet që ta adhurojmë Allahut ndryshe përpos me atë që na e ka ligjësuar Allahu dhe na e ka kumtuar i dërguari i Tij (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem), dhe në bazë të veprimeve të kalifëve të drejtë.

HADITHI I TRETË:

(عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: "وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّهَا مَوْعِظَةٌ مُودِعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ).

Transmetohet nga Ebu Nuxhejh el-Irbad ibën Sarijeh (radijAllahu anhu), i cili ka thënë: I dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) na këshilloi me një këshillë nga e cila na u rrënoqethën zemrat e na lotuan sytë, i thamë: o i dërguar i Allahut! Sikur të jetë këshillë lamtumirëse, na porosit. Ai ka thënë: “Ju porosis të keni dro Allahun, të jenë të dëgjueshëm dhe të respektoni, edhe nëse ju udhëheq juve një rob. Sepse kush jeton prej jush do të shohë mospajtime të shumta, kapuni për Sunetin tim dhe sunetin e kalifëve të drejtë e udhëzues. Kapuni për to me dhëmballë dhe kini kujdes prej gjërave të shpikura se çdo shpikje është bidat dhe çdo bidat është humbje.”

E shënon Ebu Davudi me numër (4607), ibën Maxheh me numër (43) dhe Ahmedi me numër (17145)¹

¹ Hadithin e vlerësojnë autentik Albani dhe Shuajb Arnauti.

KAPITULLI I KATËRT: NJOHJA E ALLAHUT TË MADHËRUAR

Allahu i madhëruar thotë:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

“Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër; vetëm Ai, që e di të fshehtën dhe të dukshmen, Ai është Mëshiruesi, Mëshirëbërësi! Ai është Allahu që nuk ka zot tjetër përveç Tij, sundues i përgjithshëm, i pastër (prej të metave që i mvishen), shpëtimtar (që i shpëton njerëzit prej ndëshkimit të padrejtë), sigures (që i siguroi njerëzit me premtimin e vet dhe pejgamberët me mrekulli) mbikëqyrës (që mbikëqyr dhe përcjell çdo send), i plotfuqishëm, mbizotërues, i madhërishtëm. I lartësuar është Allahu nga çka i shoqërojnë! Ai është Allahu, Krijuesi, Shpikësi, Formësuesi. Të tij janë emrat më të bukur. Atë (Allahun) e madhëron çka ka në qiej e në tokë dhe Ai është ngadhënyesi, i urti!” Surja Hashër, ajetet 22-24.

HADITHI I KATËRT:

(عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ، فَقَالَ: "إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ. يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ. يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ. وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ. حِجَابُهُ النُّورُ (وَفِي رِوَايَةٍ: النَّارُ) لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ".)

Transmetohet nga Ebu Musa el Esharij (radijAllahu anhu), i cili ka thënë: Një ditë i Dërguari i Allahut (sal-IAll-llahu alejhi ue sel-lem) u ngrit mes nesh dhe i tha pesë fjali. Ai tha: “Vërtetë, Allahu i lartësuar nuk fle dhe nuk i takon Atij të flejë. Ai e ulë peshoren e drejtësisë dhe e ngrit atë. Tek Ai ngrihen veprat e natës para veprave të ditës dhe ngrihen veprat e ditës para veprave të natës. Mbulesa e Tij është Dritë, sikur ta largonte atë, atëherë Drita/Shkëlqimi e Fytyrës së Tij do ta digjte çdo gjë deri aty ku përfundon shikimi i krijesave të Tij.”

E shënon Muslimi me numër (179)

HADITHI I PESTË:

(عن أبي هريرة أن النبي ﷺ كان إذا أوى إلى فراشه قال: اللهم رب السموات، ورب الأرض، ورب العرش العظيم، ربنا ورب كل شيء، فالق الحب والنوى، ومنزل التوراة والإنجيل والفرقان، أعوذ بك من شر كل ذي شر أنت آخذٌ بناصيته، أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء، اقض عَنَّا الدَّيْنَ وَأغننا من الفقر)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) (kur afrohej në shtratin e tij) thoshte: “O Allahu im, Zot i të shtatë qiejve dhe Zot i Arshit të Madh, Zoti ynë dhe Zot i çdo sendi. Zbërhtyes i farës (i kokrrës së saj) dhe i bërthamës (së pemës), Ti je Ai i Cili e shpalle Tevratin, Inxhilin dhe Furkanin (Kuranin). Kërkoj mbrojtjen Tënde nga sherri i çdo sendi, balli i tëcilit është në dorën Tënde. O Allah, Ti je i pari dhe para Teje nuk pati asgjë, Ti je i Fundit dhe mbas Teje nuk mbetet asgjë. Ti je i dukshmi dhe mbi Ty s’ka asgjë. Ti je i padukshmi dhe nën Teje s’ka asgjë. Largoje nga ne borxhin dhe na mbroj prej varfërisë.”

E shënon Muslimi me numër (2713)

KAPITULLI I PESTË : NDALESA E TË FOLURIT PËR ALLAHUN DHE CILËSITË E TIJA, ATË QË ALLAHU DHE I DËRGUARI I TIJ (SAL-LALLAHU ALEJHI VE SEL-LEM) NUK E KA FOLUR.

Allahu i madhëruar thotë:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

“O ju njerëz, hani nga ajo që është në tokë e që është e lejuar dhe e mirë, e mos shkoni hapave të djallit se ai është armik i hapët i juaji. Ai ju urdhëron vetëm me të këqia e turpësi, dhe ju shtyen të thoni për All-llahun atë që nuk e dini.” Surja Bekare, ajetet 168-169.

HADITHI I GJASHTË:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ فِيهَا يَزِلُّ بِهَا فِي النَّارِ أَبَعَدَ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: “Vërtet njeriu e flet një fjalë, të cilën fjalë nuk e mendon çfarë fjale është, fundoset në zjarr, në një thellëse më të largët se lindja nga perëndimi.”

E shënojnë Buhariu me numër (6477) dhe Muslimi me numër (2988)

PREJ FORMAVE TË MADHËRIMI TË ALLAHUT ËSHTË QË TË MOS BETOHESH NË DIKE TJETËR POS TIJ, TË JESH I DREJTË KUR TË BETOHESH DHE TJETRI DUHET TA PRANOJË BETIMIN.

HADITHI I SHTATË:

(عن ابن عمر قال: سمع النبي صلى الله عليه وسلم رجلاً يحلف بأبيه فقال لا تحلفوا بأبائكم من حلف بالله فليصدق ومن حلف له بالله فليرض ومن لم يرض بالله فليس من الله)

Transmetohet nga ibën Omeri, i cili ka thënë: i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka dëgjuar një njeri duke u betuar në babain e tij, e i tha: Mos u përbetoni në prindërit tuaj, kushdo që përbetohet në Allahun le të jetë i drejtë, e kujt i bëhet përbetimi ai duhet të jetë i kënaqur, kushdo që nuk kënaqet me përbetimin në Allahun, ai nuk është prej fesë së Allahut.

E shënon ibën Maxheh me numër (2101), Bejhakui në “Sunen el Kubra” me numër (20723).

Nuk është kjo gjendje prej fesë së Allahut e as që nuk konsiderohet adhurim dhe nderim ndaj Allahut, sepse fetarët i besojnë atij që betohet në shenjë madhërimi ndaj Allahut, dhe se ai i cili nuk i beson atij duke qenë e mundshme që t’i besojë, nuk është prej fetarëve.

KAPITULLI I PESTË : SHIRKU MËKATI MË I MADH.

Allahu i madhëruar thotë:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

“S’ka dyshim se Allahu nuk falë (mëkatin) t’i përshkruhet Atij shok (idhujtarinë), e përpos këtij (mëkati) i falë kujt do. Kush përshkruan Allahut shok, ai ka trilluar një mëkat të madh.” Surja Nisa, ajeti 48.

HADITHI I TETË:

(عن عبد الله بن مسعود قال: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْ يَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ قَالَ: قُلْتُ لَهُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ)

Transmetohet nga Abdullah ibën Mesudi (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: Kam pyetur të dërguarin (sal-Allahu alejhi ve sel-lem): Cili është mëkati më i madh tek Allahu? Tha: Ti shoqërosh Allahu rival kurse Ai të ka krijuar. I thashë: Kjo është një gjë shumë e madhe, pastaj cili mëkat? Tha: Ta vrasësh fëmijën nga frika se do ushqehet me ty. I thashë: Pastaj cili? Tha: Të bësh kurvëri me gruan e fqit tënd.

Dhe Allahu zbriti konfirmimin e kësaj: “Edhe ata që pos All-llahut, nuk lusin zot tjetër dhe nuk mbysin njeriun që e ka ndaluar All-llahu, por vetëm kur e meriton në bazë të drejtësisë, dhe që nuk bëjnë kurvëri, ndërsa kush i punon këto, ai gjen ndëshkimin.” Surja Furkan, ajeti 68.

E shënojnë Buhariu me numër (6811), dhe Muslimi me numër (86).

KAPITULLI I GJASHTË : NJERIUT NUK I BËN DOBI ASNJË VEPËR NËSE I KA BËRË KUFËR ALLAHUT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

“Ata të cilët i mohuan argumentet Tona dhe takimin në ditën e botës së ardhshme, ata asgjësuan veprat e tyre. A shpërblehen ata (me thevab ose me dënim) pos sipas asaj si kanë vepruar.” Surja Araf, ajeti 147.

HADITHI I NËNTË:

(عَنْ عَائِشَةَ   قَالَتْ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمِسْكِينَ، فَهَلْ ذَلِكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: "لَا يَنْفَعُهُ. إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)

Tranmsetohet nga Ajshja (radijAllahu anha) e cila ka thënë: i thashë: o i dërguar i Allahut, ibën Xhudani ka qenë në kohën e injorancës njëri që mbante lidhjet farefisnore, dhe ushqente të varfërit, a do t’i bëjë dobi kjo? Tha: Nuk i bën dobi, ai asnjë ditë nuk tha: o Zot më fal mua gabimin tim ditën e Gjykimit.

E shënon Muslimi me numër (214)

NJERIU NUK DUHET T’I KUSHTOJË VËMENDJE SHEJTANIT, KUR AI DËSHIRON TË SHKAKTOJË DYSHIME NË FENË E TIJ.

HADITHI I DHJETË:

(عن أبي هريرة -   - قال: جاء ناس من أصحاب النبي - ﷺ - فسألوه: إنا نجد في أنفسنا ما يتعاظم أحدنا أن يتكلم به، قال: (وقد وجدتموه، قالوا: نعم، قال: ذاك صريح الإيمان).

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: erdhën disa njerëz prej shokëve të pejgamberit (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) dhe e pyetën: ne ndonjëherë gjejmë në vetën tonë ca mendime që janë shumë të rënda poqëse ne do i shprehim ato me fjalë, ai tha: A e gjeni këtë (në vetët tuaj), thanë: Po. Tha: Ky është imani i qartë.

E shënon Muslimi me numër (132)

Në një transmetim tjetër që e shënojnë në dy sahihet: Kush e ka këtë le të kërkojë mbrojtjen e Allahut dhe le ti jep fund.

SECILI QË BESON QË YJET DHE PLANETET MENAXHOJNË ME UNIVERSIN APO ME GJENDJEN E NJERËVE KA BËRË KUFËR.

HADITHI I NJËMBËDHJETË:

(عن زيد بن خالد الجهني أنه قال: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحُدَيْبِيَّةِ فِي إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَلَمَّا انصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ : (هَلْ تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ) ؟ قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ : (قَالَ : أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ فَأَمَّا مَنْ قَالَ : مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوَاكِبِ قَالَ : مُطِرْنَا بِنُورٍ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي مُؤْمِنٌ بِالْكَوَاكِبِ)

Transmetohet nga Zejd ibën Halid el Xuheni (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) na e fali namazin e sabahut në Hudejbije, në atë pjesë të natës kishte rënë shi, e kur mbaroi namazin u kthey kah njerëzit dhe tha: A e dini se çfarë ka thënë Zoti juaj? Thanë: Allahu dhe i dërguari i Tij e dinë më së miri. Tha: Këtë mëngjes një nga robërit e Mi u bë besimtar, ndërsa një nga robërit e Mi u bë mosbesimtar. Ai që tha: "Ky shi është nga mëshira dhe fuqia e Allahut" u bë besimtar në Mua, ndërsa mohues i (adhurimit të) yjeve; Ndërsa ai që tha: "Na zbriti shi prej këtij ose atij ylli" më mohoi Mua, ndërsa u bë besimtar i yjeve."

E shënojnë Buhariu me numër (846) dhe Muslimi me numër (71)

KAPITULLI I SHTATË : KUSH SHKON TEK FALLXHORË, I LEXON FJALËT E TYRE DHE U BESON AI KA BËRË KUFËR, E NËSE SHKON E I LEXON DHE NUK U BESON, KËTIJ NUK I PORANOHET NAMAZI PËR DYZET DITË.

Allahu i madhëruar thotë:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾

“Thuaj: "Askush veç All-llahut as në qiejt, as në tokë nuk e di të fshehtë, as nuk e dinë se kur ringjallen"! .” Surja Neml, ajeti 65.

HADITHI I DYMBËDHJETË:

(عَنْ صَفِيَّةَ: "عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَتَى عَرَّافًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)."

Transmetohet nga Safije prej disa prej grave të pejgamberit (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) se ai (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: kush viziton një fallxhor dhe e pyet për diç, nuk i pranohet namazi për katërdhjetë netë.”

E shënon Muslimi me numër (2230)

HADITHI I TREMBËDHJETË:

(عن أبي هريرة والحسن عن النبي ﷺ قال " من أتى كاهنا أو عرافا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد ﷺ "

Transmetohet nga Ebu Hurejra se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: kush shkon tek fallxhori apo magjistari dhe i beson asaj që ai e thotë, ky ka mohuar atë që i ka zbritur Muhamedit.”

E shënojnë Ebu Davudi me numër (3904), Tirmidhiu me numër (135), Ahmedi me numër (9536).

KAPITULLI I TETË : KUSH I LUTET DIKUJT TJETËR POS ALLAHUT, KA BËRË SHIRK.

Allahu i madhëruar thotë:

﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۚ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۗ﴾

“Ai është që zgjat natën në pjesë të ditës dhe e zgjat ditën në pjesë të natës, i nënshtroi diellin dhe hënën që secili lëviz (udhëton) deri në afatin e caktuar. Ky është All-llahu, Zoti juaj, i tërë sundimin është i Tij, e ata që i lutni në vend të Tij, nuk posedojnë as sa një cipë (e hurmave, fije). Nëse ata i thërritni, ata nuk dëgjojnë thirrjen tuaj, po të zëmë se dëgjojnë, nuk mund t’ju përgjigjen juve në ditën e kijametit, ata do ta mohojnë adhurimin tuaj ndaj tyre.” Sureja Fatir, ajetet 13-14.

HADITHI I KATËRMBËDHJETË:

(عن النعمان بن بشير، رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ، قال: إن الدعاء هو العبادة، ثم قرأ: " ادعوني أستجب لكم، إن الذين يستكبرون عن عبادتي (غافر: 60))

Transmetohet nga Numan ibën Beshir se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: “Duaja është ibadet”. Dhe ka lexuar: “Lutmuni Mua, se do t’ju përgjigjem! Me të vërtetë, ata që tregohen mendjemëdhenj e nuk duan të Më adhurojnë.” Surja Gafir, ajeti 60.

E shënon Tirmidhiu me numër (2969) dhe Ebu Davudi me numër (1479)

PREJ SHIRKUT ËSHTË EDHE BARTJA E NUSKAVE –GURIT TË KALTËR, APO DHËMBIT TË UJKUT-, PËR TË AFRUAR NJË HAJR APO PËR TË LARGUAR NJË SHERR.

HADITHI I PESËMBËDHJETË:

(عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: إن الرقى والتمايم والتولة شرك)

Transmetohet nga Abdullah ibën Mesudi i cili ka thënë: kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) duke thënë: Me të vërtetë yshtjet, hajmalitë dhe nuskat janë shirk.”

E shënon Ebu Davudi me numër (3883), ibën Maxheh me numër (3530) dhe Ahmedi me numër (3615)

KUSH I DEDIKON NJË ADHURIM DIKUJT TJETËR POS ALLAHUT, KA BËRË KUFËR, E KUSH I DEDIKON NJË PJES TË ADHURIMIT DIKUJT TJETËR POS ALLAHU, AI ADHURIM NUK I PRANOHET

HADITHI I GJASHTËMBËDHJETË:

(عن أبي هريرة - رضى الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : قال الله تبارك وتعالى : أنا أغنى الشركاء عن الشرك ، من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري تركته وشركه .)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Allahu i madhëruar ka thënë: Unë jam më i Vetëmjaftueshmi që nuk ka nevojë për ndonjë ortak, kurdo që ndokush bën ndonjë vepër në të cilën vepër ai më bën ortak dikë tjetër, Unë e braktis atë dhe shirkun e tij.

E shënon Muslimi me nuëmr (2985)

KAPITULLI I NËNTË : DEFINICIONI I ISLAMIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۗ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۗ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۗ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۗ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۗ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾

“Luftoni me një luftë të denjë për hir të All-llahut, se Ai ju zgjodhi ju (ju përcaktoi për të luftuar për rrugën e Tij) dhe nuk ju obligoi në fé me ndonjë vështirësi, në fenë e babait tuaj, Ibrahimit. Ai edhe më parë, e edhe ky (Kur'an) ju quajti myslimanë, e për të qenë i dërguari dëshmitar juaji dhe për të qenë ju dëshmitarë ndaj njerëzve, pra falni rregullisht namazin, jepni zeqatin, përmbahuni me All-llahun se Ai është ndihmëtari juaj. Sa mrojtës i mirë dhe sa ndihmëtarë i madh që është.” Surja Haxh, ajeti 78.

HADITHI I SHATËMBËDHJETË:

(عن عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّقْرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ. وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ، وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: مَا الْمَسْئُورُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا، قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْخُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ، قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.)

Transmetohet nga Omer ibën Hatabi (radijAllahu anhu), i cili ka thënë: “Përderisa ishim te i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) një ditë, na u paraqit një njeri me rroba shumë të bardha, me flokë shumë të zinj. Nuk shihej tek ai asnjë shenjë e udhëtarit dhe nuk e njihite asnjë prej nesh. (Eci) deri sa u ul te profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem). I drejtoi gjunjët pranë gjunjëve të tij, i vendosi duart mbi kofshët e tij dhe tha: “O Muhammed, më trego për Islamini!” Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tha:

“Islami është: të dëshmosh se s’ka të adhuruar të drejtë veç All-llahut dhe se Muhamedi është i dërguari i All-llahut, ta kryesh namazin, ta japësh zekatin, ta agjërosh Ramazanin dhe, nëse ke mundësi, ta bësh haxhin në Shtëpinë (e Shenjtë).”

Pyetësi tha: “Të vërtetën e the.” – Ndërsa ne u çuditëm: po e pyet dhe po ia vërteton! Pastaj tha: “Tani më trego për Imanin!”

Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tha: “Imani është: të besosh në All-llahun, në engjëjt e Tij, në Librat e Tij, në të dërguarit e Tij, në Ditën e Fundit dhe të besosh në Kaderin (paracaktimin) e së mirës dhe së keqes.”

Pyetësi tha: “Të vërtetën e the!” Pastaj tha: “Po më trego për Ihsanin!”

Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tha: “Ihsani është ta adhurosh All-llahun sikur je duke e parë. Nëse ti nuk je duke e parë, (dije se) Ai të sheh ty.”

Pyetësi tha: “Tani më trego për Orën (e Fundit)!”

Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tha: “I pyeturi për Orën nuk di më shumë se pyetësi!”

Ai tha: “Atëherë më trego për shenjat e saj!”

Profeti tha: “Kur robëresha ta lindë të zonjën e vet, e kur t’i shohësh këta të zbathur, të paveshur, të varfër e barinj dhensh, duke u shtyrë për ndërtesa më të larta.”

Pastaj u largua. Pasi kaloi një kohë, Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) më tha: “O Umer, a e di se kush ishte ky pyetësi?”

I thashë: “Allahu dhe i dërguari i Tij e dinë më së miri!”

Profeti (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tha: “Ky ishte Xhibrili! Erdhi t’jua mësojë fenë tuaj.”

E shënon Muslimi me numër (08)

ISLAMI ËSHTË FE E GJITHË PEJGAMBERËVE.

HADITHI I TETËMBËDHJETË:

(عن أبي هريرة - رضى الله عنه - قال أن النبي - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قال: الأنبياءُ إخوةٌ لِعَلَّاتٍ؛ أمهاتهم شتى ودينهم واحدٌ)

Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) përcjell se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Pejgamberët janë vëllezër nga nga një prind, nënat i kanë të ndryshme por feja e tyre është e njejta. E shënon Buhariu me numër (3443)

PAS SHPALLJES SË TË DËRGUARIT (SAL-LALLAHU ALEJHI VE SEL-LEM) NUK KA LIGJ TJETËR POS LIGJIT TË TIJ, DHE SE ISLAMI ËSHTË FEJA E NATYRSHMËRISË SË PASTËR.

HADITHI I NËNTËMBËDHJETË:

(عن أبي هريرة - رضى الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : والذي نفس محمد بيده، لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي، ولا نصراني، ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به، إلا كان من أصحاب النار)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Betohet në Atë, në dorën e të Cilit është shpirti i Muhamedit, kushdo prej këtij umeti qoftë çifut apo i krishterë që dëgjon për mua, e pastaj vdes duke mos besuar në atë me çfarë jam dërguar, ai do të jetë banor i zjarrit.

E shënon Muslimi me numër (153)

KAPITULLI I DHJETË : DEFINICIONI I IMANIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴾

“Besimtarë të vërtetë janë vetëm ata që besojnë Allahun dhe të Dërguarin e Tij dhe pastaj nuk dyshojnë, por luftojnë në rrugën e Allahut me pasurinë dhe jetën e tyre. Këta janë besimtarë të sinqertë.” Surja Huxhurat, ajeti 15.

SHENJAT E IMANIT

HADITHI I NJËZET:

(عن أبي أمامة أنَّ رجلاً سأل رسولَ الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : ما الإيمانُ ؟ قال : إذا سَرَّتَكَ حَسَنَتُكَ ، وسَاءَتَكَ سَيِّئَتُكَ ؛ فأنتَ مؤمنٌ . قال : يا رسولَ الله ! فما الإثمُ ؟ ! قال : إذا حَاكَ في نَفْسِكَ شَيْءٌ فَدَعَاهُ)

Transmetohet nga Ebu Umameh, se një njeri e ka pyetur të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem): çfarë është imani? I ka thënë: Nëse të gëzon puna e jote e mirë, dhe nëse të vret puna jote e keqe, atëherë ti je besimtar. I Tha: o i dërguar i Allahut, atëherë çfarë është mëkat? I tha: nëse ekziston diçka që të djeg në zemrën tënde, lëre atë gjë.

E shënon Ahmedi me numër (22166), ibën Hibani me numër (176) dhe Hakimi me numër (33)

DEGËT E IMANIT

HADITHI I NJËZET E NJË:

(عن أبي هريرة - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - قال : قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : الإيمانُ بضعٌ وسبعونَ، أو بضعٌ وستونَ، شُعبَةٌ، فأفضلُها قَوْلُ لا إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وأدناها إمَاطَةُ الأذى عَنِ الطَّرِيقِ، والحِياءُ شُعبَةٌ مِنَ الإيمانِ.)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Imani është shtatëdhjetë apo gjashtëdhjetë e disa degë, më me vlerë është fjala: la ilahe il Allah, më e ulët është largimi i një pengese nga rruga, edhe turpi është degë e imanit.

E shënojnë Buhariu me numër (09) dhe Muslimi me numër (35)

KAPITULLI I NJËMBËDHJETË : IMANI ËSHTË FJALË DHE VEPËR

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾

“Besimtarë të vërtetë janë vetëm ata, zemrat e të cilëve, kur përmendet Allahu, fërgëllojnë dhe, kur u lexohen shpalljet e Tij, u forcohet besimi dhe vetëm te Zoti i tyre mbështeten, ata që falin namazin dhe japin prej asaj që Ne ua kemi dhënë.” Surja Enfal, ajeti 2-4.

HADITHI I NJËZET E DY:

(عبادة بن الصامت - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله ﷺ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ؛ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَىٰ مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ)

Transmetohet nga Ubadeh (radijAllahu anhu) se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Kush dëshmon se nuk ka të adhuruar tjetër pos Allahut, Një dhe i pashoq, dhe se Muhamedi është rob dhe i dërguar i Tij, dhe se Isau është rob i Allahut dhe i dërguar i Tij, dhe është fjala që e hodhi tek Merjemja, dhe pjesë e shpirtit të Tij, se xheneti është hak, se zjarri është hak, Allahu do ta fusë në xhenet, në çfarëdo vepre që të jetë ai.

E shënojnë Buhariu me numër (3435) dhe Muslimi me numër (28).

PAKIMI I IMANIT ME MËKATE

HADITHI I NJËZET E TRE:

(عن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله ﷺ: - لَا يَزِيهِ الزَّانِي حِينَ يَزِيهِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: nuk ndodh që njeriu të bëjë kurvëri e në momentin që bën kurvëri të jetë besimtar, e nuk ndodh që të konsumojë alkool e në momentin që konsumon alkool të jetë besimtar, e pendimi i mundësohet pastaj.

E shënojnë Buhariu me numër (2475) dhe Muslimi me numër (57).

Transmetim i ngjashëm është edhe hadithi ku përmendet edhe vjedhësi.

MIQËSIMI DHE ARMIQËSIMI JANË PJESE E IMANIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

“Nuk gjen njerëz, që besojnë në Allahun dhe në Ditën e Fundit, që të ushqejnë dashuri ndaj atyre, të cilët kundërshtojnë Allahun dhe të Dërguarin e tij, edhe në qofshin ata etërit e tyre ose bijtë e tyre, ose vëllezërit e tyre, ose farefisi i tyre. Allahu ka skalitur besimin në zemrat e tyre dhe i ka fuqizuar ata me shpalljen e Vet. Ai do t’i shpjerë ata në kopshte, nëpër të cilat rrjedhin lumenj e ku do të qëndrojnë përgjithmonë. Allahu është i kënaqur me ata, por edhe ata do të jenë të kënaqur me Të. Ata janë Pala e Allahut dhe, vërtet që Pala e Allahut do të jetë fituese.” Surja Muxhadele, ajeti 22.

KAPITULLI I DYMBËDHJETË : DASHURIA NDAJ TË DËRGUARIT TË ALLAHUT ËSHTË PREJ IMANIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنََهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

“Thuaj: “Nëse etërit tuaj, bijtë tuaj, vëllezërit tuaj, gratë tuaja, farefisi juaj, pasuria juaj që e keni fituar, tregtia për të cilën keni frikë se nuk do të shkojë mirë dhe shtëpitë ku e ndieni veten rehat, janë më të dashura për ju sesa Allahu, i Dërguari i Tij dhe lufta në rrugën e Tij, atëherë pritni derisa Allahu të sjellë vendimin (dënimin) e Tij. Allahu nuk e udhëzon në rrugën e drejtë popullin e pabindur.” Surja Teube, ajeti 24

HADITHI I NJËZET E KATËR:

(عن أنس بن مالك - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ ،
ووالديه ، والناس أجمعين)

Transmetohet nga Enes ibën Maliku se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Nuk ka besuar askush prej jush derisa të jam më i dashur tek ai se sa prindi i tij, se sa fëmija e tij dhe gjithë njerëzit.

E shënojnë Buhariu me numër (14) dhe Muslimi me numër (44)

T’I DUASH MUSLIMANËT DHE T’UA DUSH TË MIRËN ËSHTË PREJ IMANIT

HADITHI I NJËZET E PESË:

(عن أنس بن مالك - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)

Transmetohet nga Enes ibën Maliku se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Nuk ka besuar askush prej jush derisa të dojë për vëllain e tij atë që e do për vete.

E shënojnë Buhariu me numër (13) dhe Muslimi me numër (45)

KAPITULLI I TREMBËDHJETË : PREJ IMANIT ËSHTË EDHE FRIKA PREJ ALLAHUT DHE MENDIMI I MIRË PËR TË

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴾

“Lajmëroji robërit e Mi (o Muhamed) se, vërtet, Unë jam Falësi i madh, Mëshirëploti, dhe se dënimi Im është vërtet dënimi i dhembshëm!” Surja Hixhr, ajetet 49-50.

HADITHI I NJËZET E GJASHTË:

(عن جابر - رضي الله عنه - أنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَبْلَ مَوْتِهِ بِثَلَاثَةِ أَيَّامٍ يَقُولُ: لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)

Transmetohet nga Xhabiri i cili ka thënë; kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) tre ditë para vdekjes thoshte: mos vdisni ndryshe, pos duke patur mendim të mirë për Allahun.

E shënon Muslimi me numër (2877).

KAPITULLI I KATËRMBËDHJETË : BESIMI NË MELAQET

Allahu i madhëruar thotë:

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ يُسَبِّحُوْنَ اَلَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ﴾

“Atij i përket gjithkush që gjendet në qiej dhe në Tokë. Ata që janë tek Ai (engjëjt), nuk ngurrojnë për të adhuruar Atë e nuk ndiejnë lodhje, por e lavdërojnë (Atë) natën dhe ditën, paprerë.” Surja Enbija, ajetet 19-20.

HADITHI I NJËZET E SHTATË:

(عن عائشة - رضي الله عنها - قالت : قال رسول الله - ﷺ - : خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ ، و خلق الجنَّ من مارجٍ من نارٍ ، و خلق آدمَ مما وُصِفَ لكم)

Transmetohet nga Aisheja (radijAllahu anha) e cila ka thënë: i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Melekët janë të krijuar nga drita, ndërsa xhindët janë të krijuar nga flaka e zjarrit, dhe është krijuar Ademi sikur që u është përshkruar.

E shënon Muslimi me numër (2996)

KAPITULLI I PESËMBËDHJETË: BESIMI NË LIBRA

Allahu i madhëruar thotë:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾

“Allahu! Nuk ka zot tjetër (që meriton adhurimin) përveç Tij, të Gjallit, të Përjetshmit, Mbajtësit të gjithçkaje. Ai të ka shpallur ty Librin, me të vërtetën e saktë, duke vërtetuar shpalljet e mëparshme. Ai i ka zbritur Teuratin dhe Ungjillin, më parë si udhërrëfyes për njerëzit dhe ka zbritur edhe Dalluesin (e së vërtetës nga e pavërteta). Ata që nuk besojnë shpalljet e Allahut, i pret dënim i ashpër; Allahu është i Plotfuqishëm dhe i Zoti për shpagim.” Surja Ali Imran, ajetet 2-4.

Ajo që është në pajtueshmëri nga librat e mëhershme me Kuranin, e pranojmë, e çfarëdo që bie në kundërshtim me Kuranin e refuzojmë.

HADITHI I NJËZET E TETË:

(عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَفْرُقُونَ التَّوْرَةَ بِالْعِبْرَانِيَّةِ، وَيُفَسِّرُونَهَا بِالْعَرَبِيَّةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ، وَلَا تُكذِّبُوهُمْ وَ (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا))

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: ithtarët e Librit e lexonin Tevranit në gjuhën hebraike dhe e komentonin në gjuhën arabe për muslimanët, e i dërguari i Allahut (sal-Allahu alejhi ve sel-lem) u tha: As mos u besoni e as mos i përgënjeshtroini ithtarët e Librit, por thoni: “Ne besuam Allahun dhe atë që na është zbritur neve.”

E shënon Buhariu me numër (4485).

KAPITULLI I GJASHTËMBËDHJETË : BESIMI NË PEJGAMBERË

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾

“Ne të frymëzuar ty (o Muhamed) me shpallje, ashtu siç frymëzuar me shpallje Nuhun dhe profetët pas tij; siç frymëzuar me shpallje edhe Ibrahimin, Ismailin, Is’hakun, Jakubin dhe bijtë e tij, Isain, Ejubin, Junusin, Harunin, Sulejmanin dhe Davudin, të cilit i dhamë Zeburin. Për disa të dërguar të kemi treguar më parë dhe për disa të tjerë nuk të kemi treguar ty. Sa i takon Musait, Allahu i ka folur atij drejtpërdrejt. (Këta janë) të dërguar që kanë sjellë lajme të mira e kanë paralajmëruar, në mënyrë që njerëzit të mos kenë ndonjë justifikim ndaj Allahut, pas ardhjes së të dërguarve. Se, Allahu, është i Plotfuqishëm dhe i Gjithëdijshëm.” Surja Nisa, ajetet 163-165.

HADITHI I NJËZET E NËNTË:

(عن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : لا تُفَضِّلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari i Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: “Mos bëni dallim në vlerësim mes të dërguarve të Allahu.”

E shënojnë Buhariu me numër (3414) dhe Muslimi me numër (2373).

MUHAMEDI (SAL-LALLAHU ALEJHI VE SEL-LEM) ËSHTË PROFETI I FUNDIT, KUSHDO QË PRETENDON PAS TIJ SE ËSHTË PROFET ËSHTË GËNJESHTAR.

HADITHI I TRIDHJETË:

(وعن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال : قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسْتَوْسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَيَكُونُ بَعْدِي خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: أَوْفُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ، ثُمَّ أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: beni israilët në të kaluarën udhëhiqeshin prej pejgamberëve, saherë që një pejgamber vritej e trashëgonte atë një tjetër, por që pas meje më nuk ka pejgamber, do të

ketë kalifë, që do të shtohen. I thanë: çfarë na urdhëron të bëjmë? tha: Zbatoni besëlidhjen një pas një, jepjanu hakun e tyre, sepse Allahut do t'i pyet ata për pushtetin që e kishin.

E shënojnë Buhariu me numër (3455) dhe Muslimi me numër (1842)

KAPITULLI I SHTATËMBËDHJETË : BESIMI NË AHIRET.

FITNEJA E VARRIT, DHE SE VARRI ËSHTË VENDI I PARË I AHIRETIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾

“Kur i vjen vdekja ndonjërit prej tyre (jobesimtarëve), ai thotë: “O Zoti im, më kthe, që të bëj vepra të mira në botën që kam lënë!” Kurrresi! Me të vërtetë, kjo është një fjalë të cilën ai (kot) e thotë! Prapa (vdekjes së) tyre do të ketë një (kohë) ndarëse[222], deri në ditën kur do të ringjallen.” Surja Mu’minun, ajetiet 99-100.

HADITHI I TRIDHJETË E NJË:

((عن براء بن عازب - رضى الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : استعيذوا بالله من عذاب القبر) مرتين، أو ثلاثا، وقال: (وإنه ليسمع خفق نعالهم إذا ولوا مدبرين) قال: (ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له : من ربك؟ فيقول : ربي الله، فيقولان له : ما دينك؟ فيقول :دين الإسلام، فيقولان له : ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟) قال: (فيقول : هو رسول الله صلّى الله عليه وسلم، فيقولان : وما يدريك؟ فيقول : قرأت كتاب الله فأمنت به وصدقت . فذلك قول الله عز وجل { يثبت الله الذين آمنوا) { الآية . قال: (فينادي مناد من السماء : أن قد صدق عبدي، فأفرشوه من الجنة، وافتحوا له بابا إلى الجنة، وألبسوه من الجنة) قال: (فيأتيه من روحها وطيبها) قال: (ويفتح له فيها مد فذكر موته قال) : وتعاد روحه « وإن الكافر : « بصره) قال في جسده، ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له من ربك؟ فيقول : هاه هاه هاه، لا أدري، فيقولان له : ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول : هاه هاه هاه، لا أدري، فينادي مناد من السماء : أن كذب، فأفرشوه من النار، وألبسوه من النار، وافتحوا له بابا إلى النار) قال: (فيأتيه من حرها وسمومها) قال: (ويضيق عليه قبره حتّ تختلف فيه أضلاعه ثم يقبض له أعمى أبكم معه مرزبة من حديد لو ضرب بها جبل لصار ترابا) قال: (فيضبه بها ضربة يسمعها ما بين المشرق والمغرب إلا الثقلين فيصير ترابا) قال: (ثم تعاد فيه الروح)).

Transmetohet nga Bera ibën Azib (radijAllahu anhum) se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sellem) ka thënë: “kërkoni mbrojtjen e Allahut nga dënimi i varrit”, e përsëriti këtë dy herë apo tre. Dhe tha: “dhe i vdekuri do t’i dëgjojë trokitjet e këpucëve kur familjarët të largohen prej vendit të tij.” Dhe tha: “ i vijnë dy melaqe, ulen pranë tij dhe i thonë: Kush është Zoti jot? Ai përgjigjet: Zoti im është Allahut. I thonë: Cila është feja jote? Thotë: Feja ime është islami. I thonë: kush është ky njeri i cili u dërgua tek ju? Thotë: ai është i dërguari i Allahut (sal-IAllahu

alejhi ve sel-lem). E pyesin: Prej nga e di? Thotë: Kam lexuar librin e Allahut, kam besuar dhe jam bindur. Kjo është fjala e Allahut: “Allahu i përqendron ata të cilët kanë besuar.” Dhe thotë: atëherë thërret një thirrës nga qielli: të vërtetën e ka thënë robi im, shtroni atij prej xhenetit, hapjani një derë për në xhenet, dhe vesheni prej xhenetit. Thotë: e i vje nga freskia dhe era e mirë e xhenetit. Dhe i qelet atij dera sa sheh syri. Thotë: ndërsa jobsimtari. Dhe e përmend vdekjen e tij dhe thotë: i kthehet shpirti në trupin etij, dhe i vijnë dy melaqe, ulen pranë tij dhe e pyesin: kush është Zoti jot? Ai thotë: ë, ë, ë, nuk di. E pyesin: Cila është feja jote? Thotë: ë, ë, ë, nuk e di. E pyesin: kush është ky njeri i cili është dërguar tek ju? Thotë: ë, ë, nuk e di. Atëherë thërret një thirrës prej qielli: ka gënjyer, shtroni atij prej zjarri, vesheni prej zjarri dhe hapni një derë për në zjar. Dhe thotë: atij i vje nxehtësia dhe era e zjarrit. I ngushtohet varri derisa të gërshetohet brinjët e tij. Afër tij qëndron një iverbër memec, që me vet ka një qekan prej hekuri, e po ta godet malin do ta bënte puluh. Thotë: dhe goditet përsëri dhe ai nxjerr një klithmë të fortë që e dëgjon çdo gjë përveç njerëzve dhe xhinëve, bëhet pluhur. Pastaj i kthehet shpirti përsëri.

E shënojnë Ebu Davudi me numër (4753), ky hadith është shënuar edhe dy sahihët.

RINGJALLAJ DHE SHEFATI

HADITHI I TRIDHJETË E DY:

(عن أبي هريرة - رضى الله عنه - قال: أتى رسول الله ﷺ بلحم فرفع إليه الذراع فأكله وكانت تعجبه فنهس منها نُهسة ثم قال أنا سيد الناس يوم القيامة هل تدرون لم ذاك يجمع الله الناس الأولين والآخرين في صعيد واحد فيسمعهم الداعي وينفذهم البصر وتدنو الشمس منهم فبلغ الناس من الغم والكرب ما لا يطيقون ولا يحتملون فيقول الناس بعضهم لبعض ألا ترون ما قد بلغكم ألا تنظرون من يشفع لكم إلى ربكم فيقول الناس بعضهم لبعض عليكم بآدم فيأتون آدم فيقولون أنت أبو البشر خلقك الله بيده ونفخ فيك من روحه وأمر الملائكة فسجدوا لك اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه ألا ترى ما قد بلغنا فيقول لهم آدم إن ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله ولن يغضب بعده مثله وإنه قد نهاني عن الشجرة فعصيت نفسي نفسي نفسي اذهبوا إلى غيري اذهبوا إلى نوح فيأتون نوحا فيقولون يا نوح أنت أول الرسل إلى أهل الأرض وقد سماك الله عبدا شكورا اشفع لنا إلى ربك ألا ترى إلى ما نحن فيه ألا ترى ما قد بلغنا فيقول لهم نوح إن ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله وإنه قد كان لي دعوة دعوتها على قومي نفسي نفسي نفسي اذهبوا إلى غيري اذهبوا إلى إبراهيم فيأتون إبراهيم فيقولون يا إبراهيم أنت نبي الله وخليله من أهل الأرض اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه فيقول إن ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله وإني قد كذبت ثلاث كذبات فذكرهن أبو حيان في الحديث - نفسي نفسي نفسي اذهبوا إلى غيري اذهبوا

إلى موسى فيأتون موسى فيقولون يا موسى أنت رسول الله فضلك الله برسالاته وبكلامه على البشر اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه فيقول إن ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله وإني قد قتلت نفسا لم أوامر بقتلها نفسي نفسي نفسي اذهبوا إلى غيري اذهبوا إلى عيسى فيأتون عيسى فيقولون يا عيسى أنت رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه وكلمت الناس في المهدي اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه فيقول عيسى إن ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله ولم يذكر ذنبا نفسي نفسي نفسي اذهبوا إلى غيري اذهبوا إلى محمد قال فيأتون محمدا فيقولون يا محمد أنت رسول الله وخاتم الأنبياء وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه فأنطلق فآتي تحت العرش فأخبر ساجدا لربي ثم يفتح الله علي من محامده وحسن الثناء عليه شيئا لم يفتحه على أحد قبلي ثم يقال يا محمد ارفع رأسك سل تعطه واشفع تشفع فأرفع رأسي فأقول يا رب أمي يا رب أمي يا رب أمي فيقول يا محمد أدخل من أمتك من لا حساب عليه من الباب الأيمن من أبواب الجنة وهم شركاء الناس فيما سوى ذلك من الأبواب ثم قال والذي نفسي بيده ما بين المصرعين من مصاريع الجنة كما بين مكة وهجر وكما بين مكة وبصرى)

Transmetohet nga Ebu Hurejra (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: “Një ditë i ofruan të Dërguarit të Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) , mish për të ngrënë, iu ofrua një copë shpatull, të cilën e pëlqente shumë. Ai kapi prej saj një copë me majat e dhëmbëve dhe tha: “Unë do të jem zotëria i njerëzve në Ditën e Kijametit, dhe a e dini pse? Allahu do të grumbullojë njerëzit në Ditën e Kijametit, të parët dhe të fundmit, në një rrafsh të vetëm, ku i arrin zëri i thirrësit dhe i përfshin shikimi, e Dielli afrohet sa njerëzit ndiejnë vështirësi dhe pikëllim, aq sa nuk i rezistojnë dot. Disa njerëz u thonë disa të tjerëve: a nuk e shikonise në çfarë gjendje jemi? A nuk e shikoni se çfarë ju ka rënë? A nuk po shikoni se kush mund të ndërmjetësojë për ju te Zoti juaj? Disa të tjerë thonë: shkoni tek Ademi. Ata shkojnë dhe i thonë: O Adem! Ti je babai i njerëzimit, Allahu të ka krijuar me duart e Tij, ka fryrë te ti nga shpirti i krijuar prej Tij, si dhe ka urdhëruar engjëjt e ata të ranë ty në sexhde, ndërmjetëso për ne te Zoti yt, a nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Ai u thotë: Zoti im është zemëruar sot si kurrë më parë, e kurrë nuk do të zemërohet më pas si tani. Ai më ndaloi nga “pema” që të mos haja prej saj, e unë e kundërshtova. Vetja ime! Vetja ime! Shkoni te ndonjë tjetër, shkoni te Nuhu! Ata shkojnë te Nuhu dhe i thonë: O Nuh! Ti je i pari i të Dërguarve, Allahu të ka quajtur “rob falënderues”, ndërmjetëso për ne te Zoti yt! A nuk e shikon se në ç’gjendje jemi? A nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Ai u thotë: Zoti im është zemëruar sot si kurrë më parë, e kurrë nuk do të zemërohet më pas si si tani. Një lutje (të pranuar) që e kam pasur, e bëra kundër popullit tim. Vetja ime! Vetja ime! Shkoni tek Ibrahim! Ata shkojnë tek ai dhe i thonë: Ti je i Dërguar i Allahut dhe mik i Tij nga banorët e tokës, ndërmjetëso për ne te Zoti yt! A nuk e shikon se në ç’gjendje jemi? A nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Ai u thotë atyre: Zoti im është zemëruar sot si kurrë më parë, e kurrë nuk do të zemërohet më pas si tani, dhe u kujton atyre “gënjeshttrat e tij”. Vetja ime!

Vetja ime! Shkoni te dikush tjetër, shkoni te Musai! Ata shkojnë te Musai dhe i thonë: O Musa! Ti je i Dërguar, Allahu të ka përzgjedhur duke të dhënë Shpallje (Risaleh) e duke të të folur drejtpërdrejt, ndërmjetëso për ne te Zoti yt, a nuk e shikon se në ç'gjendje jemi? A nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Ai u thotë: Zoti im është zemëruar sot si kurrë më parë, e kurrë nuk do të zemërohet më pas si tani. Unë kam vrarë një njeri, për të cilin nuk isha i urdhëruar ta vrisja. Vetja ime! Vetja ime! Shkoni tek Isai! Ata shkojnë tek Isai dhe i thonë: O Isa! Ti je i Dërguar i Allahut, u ke folur njerëzve kur ishe në djep, ti je Fjalë prej Tij (Allahut), të cilën Ai e vendosi te Merjemja si shpirt i krijuar prej Tij. Ndërmjetëso për ne te Zoti yt! A nuk e shikon se në ç'gjendje jemi? A nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Isai u thotë: Zoti im është zemëruar sot si kurrë më parë, e kurrë nuk do të zemërohet më pas si tani - dhe nuk u përmend ndonjë gabim. -Vetja ime! Vetja ime! Shkoni te dikush tjetër, shkoni te Muhamedi (sal-Allahü alejhi ve sel-lem) ! Shkojnë te Muhamedi dhe i thonë: O Muhamed! Ti je i Dërguar i Allahut dhe vula e Lajmëtarëve. Allahu të ka falur gabimet e kaluara dhe të mëvonshme, ndërmjetëso për ne te Zoti yt! A nuk e shikon se në ç'gjendje jemi? A nuk e shikon se deri ku ka arritur çështja? Dhe unë nisem dhe shkoj nën Arshin (e Allahut) dhe bie në sexhde për Zotin tim, pastaj Allahu më frymëzon disa lavde dhe falënderime për Të, të cilat nuk ia kishte frymëzuar tjetërkujt para meje, pastaj thuhet: O Muhamed! Ngrije kokën, kërko e do të të jepet, ndërmjetëso dhe do të të lejohet. E ngre kokën dhe them: O Zot! Umeti im, umeti im! Thuhet: O Muhamed! Fut në Xhenet prej umetit tënd atë që nuk ka llogari, nga porta e djathtë e portave të Xhenetit, e ata do të hyjnë me njerëzit edhe nga portat e tjera veç kësaj. Pasha Atë në dorën e të cilit është shpirti im, distanca ndërmjet dy anëve të një dere prej dyerve të Xhenetit është sa distanca ndërmjet Mekës dhe Hexherit (qytet në lindje të Medines), ose sa distanca ndërmjet Mekës dhe Busras (qytet në jug të Sirisë).

E shënojnë Buhariu me numër (4712) dhe Muslimi me numër (194)

HADITHI TRIDHJETË E TRE:

(عن عائشة - رضي الله عنها - قالت : قال رسول الله - ﷺ - : مَنْ حُوسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذِّبَ . فقلتُ : أليسَ قد قال اللهُ عزَّ وجلَّ : { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا } قَالَ : ليسَ ذاكَ الحِسَابُ ، إنما ذاكَ العَرْضُ وَمَنْ نُوقِشَ الحِسَابَ عَذِبَ .)

Transmetohet nga Aisheja (radijAllahu anha) e cila ka thënë: i dërguari i Allahut (sal-Allahü alehji ve sel-lem) ka thënë: kush do të llogaritet ditën e Kijametit, vetëm se ndëshkohet. Ajo i tha: A nuk është se Allahu ka thënë: **“atëherë Allahu do t'i llogaritë me një llogaritje të lehtë.”** I tha: Nuk është kjo llogaritje, por është vetëm shfaqje, sepse kushdo që do merret në pyetje ditën e Kijametit ai është i ndëshkuar.”

E shënojnë Buhariu me numër (103) dhe Muslimi me numër (2876).

PËRMENDJA E XHEHENEMIT

HADITHI I TRIDHJETË E KATËRT:

(عن نعمان بن بشير - رضي الله عنه - قال : قال رسول الله - ﷺ - : إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا مَنْ لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ، يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا وَإِنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا.)

Transmetohet nga Numan ibën Beshir, i cili ka thënë: kam dëgjuar të dërguarin (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) duke thënë: njerëzit me dënimin më të lehtë do të jetë ai i cili ka të veshur nalle dhe rripa prej zjarri, që prej tyre do të vlojë truri, sikru që vlon ena, ai nuk do të mendojë se ka ndokush tjetër dënim më të madh se dënimin i tij, e që dënimi i tij është më i lehti.

E shënojnë Buhariu me numër (6562) dhe Muslimi me numër (213)

DALJA E BESIMTARËVE (MONOTEISTËVE) NGA ZJARRI

HADITHI I TRIDHJETË E PESTË:

(عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ : يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ.)

Transmetohet nga Enesi (radijAllahu anhu), se i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: “Do të dalë nga zjarri çdo secili i cili ka thënë: La ilahe il Allah, e në zemrën e tij peshon mirësi (besim) sa një kokër elbi, do të dalë nga zjarri ai i cili ka thënë: la ilahe il Allah, e në zemrën e tij peshon mirësi sa kokra e grurit, do të dalë nga zjarri ai i cili ka thënë: la ilahe il Allah, e në zemrën e tij peshon mirësi sa një kokër e misrit (grimcë).”

E shënojnë Buhariu me numër (44) dhe Muslimi me numër (193)

Kurse në një transmetim tjetër thuhet:

(حَتَّى إِذَا فَرَغَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ عِبَادِهِ، وَأَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ مِنَ النَّارِ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ، مِمَّنْ كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوهُمْ، فَيَعْرِفُونَهُمْ بِعَلَامَةِ آثَارِ السُّجُودِ، وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ مِنْ ابْنِ آدَمَ أَثَرَ السُّجُودِ)

“sa që kur Allahu të përfundojë gjykimin mes robërve të Tij, dhe dëshiron të nxjerrë nga zjarri ata që Ai i përzgjedh ti nxjerrë, prej atyre që kanë dëshmuar : La ilahe il Allah, Ai i urdhëron melekët që t’i nxjerrin, e do t’i njohin nga gjurmët e sexhdes, ngaqë Allahu ia ka ndaluar zjarrit që t’i shkrumon birit të Ademit pjesët e abdesit.”

E shënon Buhariu me numër (6573)

PËRMENDJA E XHENETIT**HADITHI I TRIDHJETË E GJASHTË:**

(عن عبدالله بن مسعود - رضى الله عنه - : قال النبي - صلى الله عليه وسلم -: إني لأعلم آخر أهل النار خُرُوجًا منها، وآخر أهل الجنة دُخُولًا الجنة، رجلٌ يخرجُ مِنَ النَّارِ حَبْوًا، فيقولُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى له: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَيَأْتِيهَا فَيُحَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُا مَلَأَى، فَيَرْجِعُ فيقولُ: يَا رَبِّ، وَجَدْتُهَا مَلَأَى، فيقولُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى له: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ، قال: فَيَأْتِيهَا، فَيُحَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُا مَلَأَى، فَيَرْجِعُ فيقولُ: يَا رَبِّ، وَجَدْتُهَا مَلَأَى، فيقولُ اللهُ تَعَالَى له: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ، فَإِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيَا وَعَشْرَةَ أَمْثَالِهَا، أَوْ إِنَّ لَكَ عَشْرَةَ أَمْثَالِ الدُّنْيَا، قال: فيقولُ: أَسْخَرُ بِي، أَوْ أَتَضَحَّكُ بِي، وَأَنْتَ الْمَلِكُ؟ قال: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ. قال: فَكَانَ يُقَالُ: ذَاكَ أَذَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةٌ.)

Transmetohet nga Abdullah ibën Mesudi (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: i dërguari (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: “Unë e di personin e fundit i cili do të dalë nga zjarri, është një njeri që do të dalë nga zjarri zhagas, e i thuhet atij: vazhdo e hyn në xhenet. Ai shkon dhe hyn në xhenet, e i gjen njerëzit që i kanë marrë pozitat e tyre, e i thuhet: a e kujton kohën kur ke qenë aty? Përgjigjet: Po. I thuhet: Shpreso. Ai shpreson, e i thuhet: Ty të jipet atë që ke shpresuar dhe sa dhejtë herë dynjaja. Do të thotë: O Zot, Ti po bën shaka me mua, e Ti je Mbreti? Thotë: kam prë të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) duke u buzëqeshur sa që iu dukën dhëmballët e tij, dhe thoshte: “Ky është njeriu në pozitën më të ulët në xhenet.”

E shënojnë Buhariu me numër (6571) dhe Muslimi me numër (186)

PËRJETËSIA E BANORËVE TË XHENETIT NË XHENET, DHE BANORËVE TË ZJARRIT NË ZJARR PASI QË BESIMTARËT TË DALIN NË XHENET.**HADITHI I TRIDHJETË E SHTATË:**

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: وَهَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ، فَيَدْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ حُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ حُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذَرْنَاهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} (مریم: 39) وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} (مریم: 39)."

Transmetohet nga Ebu Said el Hudriu, (radijAllahu anhu), përcjell se i dërguari i Allahut, sal-IAllahu alejhi ve selem, ka thënë: “(ditën e Kiametit) Sillet vdekja në formë të një dashi të

majmë dhe thërret një thirrës: O banorë të Xhenetit! Ata ngrisin kokat dhe shikojnë. U thuhet: A po e njihni këtë? Thonë: Po, kjo është vdekja. E që të gjithë e shohin. Pastaj thërret: O banorë të zjarrit! Ata ngrisin kokat dhe shikojnë. U thuhet: A po e njihni këtë? Po, është vdekja, përgjigjen ata. E që të gjithë e shohin. Urdhërohet të thëret, e u thuhet: O banorë të Xhenetit! Përjetshmëri, më nuk ka vdekje! O banorë të zjarrit! Përjetshmëri, më nuk ka vdekje! Pastaj i dërguari, alejhi salatu ve selam, lexoi nga Kur'ani: **“Ti tërhiqju atyre vërejtjen për ditën e dëshpërimit, kur të marrë fund çështja (e përgjegjësisë e dikush në xhennet, dikush në zjarr), se ata (sot) janë të shkujdesur, dhe ata nuk janë duke besuar “.**

E shënojnë Buhariu me numër (4453) dhe Muslimi me numër (2849)

KAPITULLI I TETËMBËDHJETË: BESIMI NË GJYKIMIN EDHE CAKTIMIN E ALLAHUT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْفُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾

“Ai i ka çelësat e së padukshmes dhe vetëm Ai i njih ato. Ai e di ç’ka në tokë dhe në det; asnjë gjeth nuk bie, pa e ditur Ai dhe nuk ekziston asnjë kokërr në errësirën e tokës, as e njomë, as e thatë, që të mos jetë shënuar në Librin e qartë (Leuhi Mahfudh).” Surja EnAmë: 59.

HADITHI I TRIDHEJTË E TETË:

(عبادة بن الصامت أنه قال لابنه: يا بني إنك لن تجد طعم الإيمان حتى تعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك، سمعت رسول الله ﷺ يقول: إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمُ، فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، قَالَ: رَبِّ، وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ. يَا بَنِي، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -ﷺ- يَقُولُ: مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي!، وَفِي اللَّفْظِ الْآخِرِ: مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا أَحْرَقَهُ اللَّهُ بِالنَّارِ)

Ubadeh ibën Samit i tha njëherë birit të tij: biri im, nuk do ta gjesht ëmbëlsinë reale të imanit deri sa të kuptosh se ajo që të ka goditur nuk ka patur të të mos godasë, dhe ajo që nuk të ka goditur nuk ka patur të të godasë, e kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) duke thënë: “gjëja e parë që ka krijuar Allahu është lapi, të cilit i ka thënë: shkruaj. Ai ka thënë: O Zot, çfarë të shkruaj? I ka thënë: Shkruaj caktimet e çdo gjëje deri sa të ndodh Kijameti.” O djali im, e kam dëgjuar të dërguarin e Allahut (sal-IAllahu alejhi ve sel-lem) duke thënë: “kush vdes me një bindje tjetër, nuk është prej meje.” E në një transmetim tjetër: Kush vdes ndryshe nga kjo Allahu do ta djeg atë në zjarr.”

E shënojnë Ebu Davudi me numër (4700) dhe Ahmedi me numër (22705)

DETYRUESHMËRI E VEPRIMIT, E NUK ËSHTË NGA KUPTIMI I KADERIT QË NJERIU T’I MBËSHTETET KADERIT

Allahu i madhëruar thotë:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ﴾

“Sa për atë që jep (për hir të Allahut), ka frikë (nga Ai) dhe dëshmon për vërtetësinë e më të bukurës (besimit), Ne do t’ia lehtësojmë atij rrugën drejt shpëtimit. Kurse atij që është koprrac, ndihet i vetëmjaftueshëm, dhe e quan gënjeshtër më të bukurën (besimin), Ne do t’ia lehtësojmë rrugën drejt dënimit.” Surja Lejl, 5-10.

HADITHI I TRIDHJETË E NËNTË:

(عن علي رضي الله عنه قال: «كان النبي ﷺ في جنازة، فأخذ شيئاً فجعل ينكث به الأرض، فقال: ما منكم من أحدٍ إلا وقد كُتِبَ مقعده من النار، ومقعده من الجنة. قالوا: يا رسول الله، أفلا نتكل على كتابنا وندع العمل؟ قال: اعملوا فكل ميسر لما خلق له، أما من كان من أهل السعادة فييسر لعمل أهل السعادة، وأما من كان من أهل القاء فييسر لعمل أهل الشقاوة. ثم قرأ: {فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى}

Transmetohet nga Aliu (radijAllahu anhu) i cili ka thënë: i dërguari i Allahut (sal-lAllahu alejhi ve sel-lem) prezentoj në një xhenaze, morri diç dhe filloi të gërvishë në tokë dhe tha: “Secilit prej jush i është caktuar vendi i tij në zjarr dhe vendi i tij në xhenet”, i thanë: o i dërguar i Allahut, a t’i mbështetemi regjistrin tonë e ta braktisim veprën? Ai tha: Veproni, sepse secilit i është lehtësuar ajo për çfarë është krijuar, ai që është prej të lumturve do t’i lehtësohet vepra e njerëzve të lumtur, e kush është prej mizorëve do t’i lehtësohet vepra e mizorëve.” Më pas lexoi: (Sa për atë që jep (për hir të Allahut), ka frikë (nga Ai) dhe dëshmon për vërtetësinë e më të bukurës (besimit)).

E shënojnë Buhariu me numër (4949) dhe Muslimi me numër (2647).

KAPITULLI INËNTËMBËDHJETË: KËNAQËSIA MË E MADHE, SHIKIMI NË ALLAHUN E MADHËRUAR NË XHENET

Allahu i madhëruar thotë:

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾

“Atë ditë, disa fytyra do të shkëlqejnë dhe Zotin e tyre do të shohin. Kurse disa fytyra, atë ditë, do të jenë të zymta duke e ditur se do të pësojnë një fatkeqësi, që të thyen në mes.”

Surja Kijameh, 22-25.

HADITHI I KATËRDHJETË:

(عن صهيب الرومي رضي الله عنه عن النبي ﷺ أنه قال: إذا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، قَالَ: يقولُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فيقولون: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ، وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ.)

Transmetohet nga Suhejb er-Rumi (radijAllahu anhu) se i dërguari (sal-lAllahu alejhi ve sel-lem) ka thënë: Kur banorët e Xhenetit të hyjnë në Xhenet, Allahu i madhëruar do t’u thotë: ‘A dëshironi diçka më tepër që Unë t’ua jap? Ata do të thonë: A nuk na i zbardhove fytyrat! A nuk na fute në Xhenet dhe na shpëtove nga Zjarri! Tha : Atëherë Zoti largon mbulesën dhe banorët e Xhenetit nuk ndiejnë kënaqësi më të madhe nga mirësitë që u janë dhënë se sa shikimi në Zotin e tyre të madhëruar!’.

E shënon Muslimi me numër (181)

Përfundoi, falënderimi i takon Allahu,
përkthimi i dyzet haditheve të përzgjedhura
mbi njëshmërin dhe besimin në Allahun,
me shpresë që në të ardhmen përveç
citeve nga Kurani dhe hadithet profetike,
t'ju bashkangjitet edhe një koment i shkurtër me disa dobi rreth tyre.
Lusim Allahun për përkrahje dhe sukses.

www.albislam.com

Përktheu: Hoxhë Mr. Shpend Zeneli

